

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7.7.2014 v senátě složeném z předsedy Mgr. Lumíra Čablíka a přísedících Kristiny Kaniové a Marie Volné **t a k t o :**

Obžalovaný

xxx ,

nar. xxx v xxx, xxx, občan xxx, elektrikář, bytem xxx,

je v i n e n ,

ž e

dne xxx kolem xxx hodin na xx. km silnice I. třídy č. xxx u obce xxx, okres xxx, se plně nevěnoval řízení, nepřizpůsobil rychlost a směr jízdy osobního motorového vozidla zn. xxx, SPZ xxx, čímž porušil § 4 písm. a), b), § 5 odst. 1 písm. b) a § 18 odst. 1, 3 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, v důsledku čehož na neosvětleném úseku silnice, kde se měl v závislosti na rozhledu při potkávacích světlech pohybovat rychlostí maximálně 76 km/h, a překročil tak rychlost přiměřenou rozhledu na potkávací světlomety o 41 km/hodinu, přičemž v tomto úseku byla vozidlům o přípustné hmotnosti do 3,5 t povolena maximální rychlost 90 km/h, srazil v rychlosti 111 km/h xxx, přecházející vozovku zleva doprava z pohledu řidiče, čímž jí způsobil zranění spočívající v mnohočetných úrazových změnách včetně úrazové deformace hlavy, trupu a končetin, otevřenou zlomeninu kosti lbi tvořenou

ranou nepravidelného tvaru rozevírající dutinu lební, dutinu nosní, i levou oční, rozmoždění mozku i kmene mozkového a zhmoždění orgánů dutiny hrudní i břišní, které vedly ke smrti poškozené,

t e d y

jinému z nedbalosti způsobil smrt, a čin uvedený v § 143 odst. 1 trestního zákoníku spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

č í m ž s p á c h a l

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **20 /dvaceti/ měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá.**

Podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **2 /dvou/ roků a 6 /šesti/ měsíců.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému **u k l á d á trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu v trvání **3 /tří/ roků.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit majetkovou škodu poškozeným:

- **xxx** se sídlem xxx, IČ: xxx, ve výši **2.344,- Kč.**
- **xxx**, nar. xxx, bytem xxx ve výši **259.025,- Kč.**
- **xxx**, nar. xxx, bytem xxx ve výši **175.000,- Kč.**

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se **poškozený xxx** se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu škody **o d k a z u j e** na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í:

Obžalovaný xxx se dopustil trestné činnosti tím, že dne xxx kolem xxx hodin na xxx. km silnice I. třídy č. xxx u obce xxx, okres xxx, se plně nevěnoval řízení, nepřizpůsobil rychlost a směr jízdy osobního motorového vozidla zn. xxx, SPZ xxx, čímž porušil § 4 písm. a), b), § 5 odst. 1 písm. b) a § 18 odst. 1, 3 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu,

v důsledku čehož na neosvětleném úseku silnice, kde se měl v závislosti na rozhledu při potkávacích světlech pohybovat rychlostí maximálně 76 km/h, a překročil tak rychlost přiměřenou rozhledu na potkávací světlomety o 41 km/hodinu, přičemž v tomto úseku byla vozidlům o přípustné hmotnosti do 3,5 t povolena maximální rychlost 90 km/h, srazil v rychlosti 111 km/h xxx, přecházející vozovku zleva doprava z pohledu řidiče, čímž jí způsobil zranění spočívající v mnohočetných úrazových změnách včetně úrazové deformace hlavy, trupu a končetin, otevřenou zlomeninu kosti lbi tvořenou ranou nepravidelného tvaru rozevírající dutinu lební, dutinu nosní, i levou očníci, rozhmoždění mozku i kmene mozkového a zhmoždění orgánů dutiny hrudní i břišní, které vedly ke smrti poškozené.

Obžalovaný xxx u hlavního líčení uvedl, že podle jeho názoru za dopravní nehodu může v určitém smyslu on sám, když vozidlo řídil, kdyby ale chodkyně přecházela dále na rovnějším úseku komunikace, určitě by si jí všiml a měl by možnost reagovat na vzniklou situaci. xxx vyjížděl s kolegou z xxx, kde pracuje, pracovali od 7 hodin ráno do 17.30 hodin, nebyla to fyzicky náročná práce. Cítil se odpočatý, před jízdou si dali kávu. Cestovali vozidlem xxx, které je pojištěno u pojišťovny xxx. Z xxx řídil jeho známý, jeli sami dva, poté za xxx se vyměnili a řídil on sám. Cestu, kterou jeli, zná. Jezdí zde dvakrát týdně po dobu asi sedmi let. V obci xxx je rychlost omezena na 50 km/hod., za obcí je pak možno jet rychlostí 90 km/hod. Úsek za obcí se jeví jako bezpečný, ale pouze na první pohled, jde o zatáčku, kde světla od vozidla svítí mimo vozovku. Navíc protijedoucí vozidlo zde oslepuje světly řidiče. Tvrdí, že jel předepsanou rychlostí v obci do 50 km/hod., mimo obec 90 km/hod., neví, zdali měl zařazen 5. či 6. rychlostní stupeň. Svítil potkávacími světly, dálková světla zapnutá neměl, když v protisměru jelo další vozidlo. Když se přibližovalo, oslnilo jej, přimhouřil pouze oči, uchopil pevně volant, nic jiného neudělal. Chodkyně se mu poté před vozidlem objevila hned poté, co se minul s protijedoucím autem. Poté ucítil náraz, nevěděl, do čeho narazil, sjel ke krajnici, v tu chvíli se probudil jeho kolega a ptal se, co se stalo. Po dopravní nehodě kolega běžel k rodinným domům pro pomoc, on sám se snažil zastavit projíždějící vozidlo. K poškození vozidla došlo ze strany spolujezdce, z pohledu řidiče, tedy pravé přední části. Sám řídí motorová vozidla asi 31 let, 20 let pracoval jako profesionální řidič nákladního vozidla, kdy jezdil v rámci celé Evropy. Chodkyně byla oblečená do tmavého oblečení, neviděl na ní nic světlého, neví, jestli se pohybovala či stála, či ve kterém směru šla. Auto, které řídil, patří autopůjčovně. Pojistnou událost nahlásil. Protijedoucího vozidla si všiml brzy, světla bylo vidět na velkou vzdálenost. Neví přesně na jakém místě byl oslněn. Pracuje stále v xxx, dojíždí pravidelně autem. V době dopravní nehody nebyl pod vlivem alkoholu či jiných návykových látek. Nemá žádné záznamy o dopravních nehodách v jiných zemích. Přechod pro chodce je vzdálen od místa střetu asi 180m. Je mu velice líto toho, co se stalo, chce se omluvit i rodině poškozené. Domnívá se, že vzhledem k příjezdu hasičů své vozidlo odstavil asi o 8m dále od místa, kde původně po střetu zastavil.

I když obžalovaný připouští pouze částečně své zavinění na dopravní nehodě, je usvědčován důkazy provedenými u hlavního líčení.

Svědka xxx u hlavního líčení uvedl, že poškozená byla jeho matka, vídávali se dvakrát týdně, v telefonním kontaktu byli každý den. V den činu jela do xxx do divadla, auto řídila sestřenice paní xxx. Matka bydlela v xxx č. p. xxx. Zdravotní problémy měla, byla krátce po operaci kolene, proto nosila berli. S berlí chodila bez problémů, pojistnou událost již nahlásil u pojišťovny xxx, zatím mu pojišťovna nevyplatila žádnou náhradu škody. Matka byla opatrná, nosila i baterku, která se později našla a kriminalisté ji vrátili. Jinak měla matka problémy se štítnou žlázou a měla slabší cukrovku.

Svědkyne xxx u hlavního líčení uvedla, že je sestrou poškozené, vídávali se pravidelně asi jednou za týden, sestra problémy s chůzí neměla, po operaci byla schopna chodit s francouzskou holí. Nosila brýle. Pojistnou událost zatím nenahlásila.

Svědkyne xxx u hlavního líčení uvedla, že jezdila s tetou do divadla, tak se to stalo i xxx. I když měla teta po operaci nohy, výborně chodila, nosila velkou baterku. Vracely se ve večerních hodinách, zastavily u krajnice na hlavní komunikaci, teta vystoupila, vzala si baterku, bylo již šero. Poté odjela, spolujezdec pan xxx se ještě otáčel, žádný provoz nebyl. Teta baterku zapínala, ta svítila dopředu. Myslí si, že úsek, kde ji vysadila, je osvětlený pouličním světlem. Žádný alkohol v ten večer nekonzumovali.

Svědka xxx u hlavního líčení uvedl, že s obžalovaným vyjížděli xxx z práce z xxx, do xxx řídil on sám, poté se vystřídali a řídil pan xxx. Sám seděl jako spolujezdec, dřímал, poté se probral, když pan xxx zastavil na krajnici vozovky a křičel, že narazil do nějaké ženy. Dále říkal, co tam vůbec dělala, neměl možnost se jí vyhnout. Uváděl, že z počátku neviděl, co to bylo. Sám šel poté k nedalekému rodinnému domu pro pomoc, když neměli telefonní číslo na policii. Pracovní dobu v xxx měli od 7.00 do 17.30 hodin, práce nebyla fyzicky náročná. Chvíli si odpočinuli, dali kávu a poté vyjeli okolo 18.00 hodin. Oba jezdí podle předpisu a dodržují maximální rychlost v obci i mimo obec.

Svědka xxx u hlavního líčení uvedl, že jako dopravní policista vyhotovil protokol o nehodě v silničním provozu v této věci, na místě dopravní nehody brzdné stopy nalezeny nebyly, místo střetu bylo možno určit dle části těla a to mozkové tkáně poškozené na komunikaci, v okolí pak našli některé věci poškozené, která byla po nárazu odhozena do nedaleké zahrady. Ohledání místa dopravní nehody a věcí poškozené, které byly v okolí nalezeny, pak provedli v ranních hodinách další kolegové. K baterce se vyjádřit neumí.

Svědka xxx u hlavního líčení uvedl, že jako policista v této věci mimo jiné vydal usnesení o vrácení věcí ze dne xxx, kdy xxx byly vráceny věci poškozené, a to mimo jiné i baterka černé barvy. Ví, že baterku zkoušel, ta funkční nebyla, nesvítila, neví z jakého důvodu. Jemu samotnému byl předán v podstatě pytel s věcmi poškozené, které bylo nutno usnesením vrátit. Baterka poškozená nebyla.

Svědka xxx u hlavního líčení uvedl, že jel ve vozidle s poškozenou, vraceli se z divadla z xxx, paní xxx auto řídila, on sám seděl za řidičem vzadu. Poté u hlavní komunikaci zastavili poškozené, ta vystoupila, měla i baterku, která svítila.

Znalec xxx z oboru doprava, ekonomika a strojírenství u hlavního líčení shodně jako ve znaleckém posudku vypracovaném písemně na č.l. 165 – 195 uvedl, že řidič vozidla xxx v místě před střetem se pohyboval rychlostí asi 115 km/hod. (111 – 119 km /hod.), což byla rychlost vyšší, než byla v rychlost v daném místě stanovena o 21 – 29 km/hod. Řidič jel rovněž rychlostí vyšší, než byla rychlost v daném místě přiměřená na rozhled při potkávacích světlotemtech, která odpovídala hodnotě 70 – 76 km/hod. za daných podmínek, které na místě v den nehody panovaly. Řidič jel tedy rychlostí vyšší, než byla rychlost v daném místě přiměřená rozhledu na potkávací světlotemty o 41 – 43 km/hod. Příčina nehody souvisela s rychlostí řidiče vozidla, která byla vyšší o 21 – 29 km/hod., jinak řidič reagoval na situaci před sebou včas, jel však rychlostí vyšší, než byla v daném místě stanovena a přiměřená rozhledu na potkávací světlotemty. Ze včasné reakce již řidič vzhledem k rychlosti svého vozidla nebyl schopen střetu s tmavě oblečenou chodkyní pomalu se pohybující z levé strany přes vozovku předejít a zabránit. Chodkyně se pohybovala přes komunikaci z levé strany vůči

přijíždějícímu vozidlu xxx, a to poměrně pomalu, rychlostí chůze 3 km/hod. Touto rychlostí setrvala ve vozovce poměrně dlouhou dobu vzhledem k osmimetrové šířce komunikace. Chodkyně pravděpodobně nesledovala situaci z pravé strany, i když přibližující se světla vozidla xxx z pravé strany vidět mohla. Vzhledem k tomu, že nebyly nalezeny žádné brzdné stopy, nebylo možno usuzovat, že řidič vozidla před střetem brzdil. Řidič vozidla neměl možnost nehodě předejít dřívější reakcí, nehodě by předešel, pokud v místě 51 metrů před střetem jel rychlostí přiměřenou rozhledu na tyto světlomety, tedy 70 – 76 km/hod., kdyby i bez brzdění přijel na úroveň místa střetu později asi o 1,1 – 1,3 sekund a za tento čas by chodkyně již přešla přes korydor pohybu vozidla. Chodkyně mohla vidět při pohybu přes poměrně širokou vozovku, že se z pravé strany přibližují světla vozidla xxx, vzhledem ke svému oblečení rovněž mohla usuzovat, že ji řidič nemůže spatřit. Nestoupením před přijíždějící vozidlo, případně výraznějším zrychlením svého pohybu by střetu s tímto vozidlem předešla. Výhledové poměry v daném místě nebyly sníženy terénem ani zatáčkou ani jinými vozidly, případně překážkami. Chodkyně vytvořila řidiči vozidla v daném místě překážku pouze neočekávanou, nikoliv náhlou. Náhlou překážku nemůže chodkyně vytvořit řidiči, který překročil rychlost v daném místě přiměřenou rozhledu, případně stanovenou. Všichni uvádí, že naproti řidiči vozidla xxx jelo protijedoucí auto, proto řidič ztlumil světla, výpočet se tedy vyvíjí od potkávacích světlometů. Nikdo není schopen přesně říci, jakým způsobem chodkyně vozovku přecházela. Vzhledem k utrpěným zraněním náraz zešikma či kolmo může odpovídat tomu, že před střetem se natočila k vozidlu. Nelze se vyjádřit k plynulosti pohybu chodkyně. Řidič vozidla vzhledem k tmavému oblečení chodkyně ji nebyl schopen vidět na vzdálenost 50 – 60 metrů při potkávacích světlometech, na 60 metrů byla postava vidět při zapnutí dálkových světel. Žádný poznatek o tom, že by poškozená měla míst s sebou osvětlení nevyplýval, v místě, kde byla vysazena z vozidla bylo nejhorší osvětlení v daném úseku, viditelnost téměř nulová. Při rychlosti 90 km/hod. by zranění poškozené i náraz do ní vypadal jinak. V místě samém je i rychlost 90 km/hod. při potkávacích světlometech nepřiměřená.

Obžalovaný je usvědčován i listinnými důkazy, a to protokolem o nehodě v silničním provozu, včetně plánu a fotodokumentace z č.l. 4 – 25, když v dopravní nehodě došlo xxx ve xxx hodin na silnici I. třídy č. xxx v katastru obce xxx, mezi obcemi xxx a xxx. Za obcí xxx došlo k dopravní nehodě mezi osobním vozidlem xxx řízeným xxx a chodkyní, která v době dopravní nehody byla nezjištěné totožnosti. Řidič při průjezdu mírnou levotočivou zatáčkou v přehledném úseku se plně nevěnoval řízení a nesledoval situaci v provozu, přehlédl chodkyni, která se nacházela na komunikaci a došlo ke střetu pravé střední části vozidla s dosud nezjištěnou chodkyní vlivem kterého byla tato odhozena vpravo mimo komunikaci. Při nehodě došlo u chodkyně k těžkým poraněním neslučujícím se se životem a přitom i lékař konstatoval smrt. Dechová zkouška na alkohol i drogový test byly negativní. Vozidlo mělo platné STK. V popisu stop jsou mimo jiné pod bodem 6 uvedeny střepty, úlomky lebeční kosti a drobné části mozkové tkáně nacházející se v pravé části komunikace, jež jsou zaznamenány v plánu dopravní nehody.

Z usnesení Policie ČR Krajského ředitelství Moravskoslezského kraje Územního odboru Bruntál 2.OOK SKPV Krnov pod č.j. KRPT-242852-57/TČ-2013-070172 ze dne 9.1.2014 byly vráceny věci poškozené xxx mimo jiné i 1 ks baterky černé barvy.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví soudního lékařství vypracovaného xxx, xxx a xxx, jež je znalcem z oboru zdravotnictví odvětví toxikologie, tak jak byl čten u hlavního líčení z č.l 111 – 132 za souhlasu procesních stran vyplývá, že poškozená byla 74letá žena, přibližné tělesné výšky 162 cm, tělesné hmotnosti 90 kg. Postavy

byla obézní, byla přivezena v civilním ošacení. Při zevní prohlídce byly nalezeny mnohočetné úrazové změny včetně úrazové deformace hlavy, trupu a končetin. Ve vlasaté části hlavy i v oblasti obličeje byla otevřená zlomenina kosti lbi tvořená ranou nepravidelného tvaru rozevírající dutinu lební, dutinu nosní i levou očníci. Po těle byla zaznamenána celá řada oděrek kůže, krevních podlitin, tržně zhmožděných ran. Vnitřní prohlídkou byly nalezeny mnohočetné úrazové změny devastujícího charakteru zahrnující zlomeninu skeletu lbi, trupu i obou dolních a horních končetin, rozmoždění mozku i kmene mozkového a zhmoždění orgánu dutiny hrudní i břišní. Pravá kost holení a lýtčková zlomeny ve výši 14 cm od úrovně plosky nohy, pravá kost stehenní zlomená ve výšce 47 cm od úrovně plosky nohy. Levá kost holení a lýtčková zlomená ve výšce 34 cm od úrovně plosky nohy. Rozhodné mohutné tupé násilí působilo proti obličejové i vlasaté části hlavy, dále proti trupu, oběma horním i dolním končetinám. Z charakteru a lokalizace zjištěných poranění lze pravděpodobný průběh úrazového děje rekapitulovat tak, že poškozená byla sražena v poloze vzpřímené, natočená čelně a více pravou stranou k předmětnému vozidlu. Po primárním nárazu směřujícím proti rozhraní zevní a přední strany pravé dolní končetiny a přední straně levé končetiny vznikají poranění měkkých tkání dolních končetin včetně úrazových odtržení kůže od svaloviny a zlomeniny skeletu dolních končetin. Současně byla poškozená podražena a došlo k potencovanému pádu směrem na předmětné vozidlo s nárazem trupu a rozhraní obličejové i vlasaté části hlavy. Je důvodné předpokládat, že prvá strana trupu i pravá horní končetina narazila na výhledové sklo vozidla. Jde o smrt násilnou, která je v přímé příčinné souvislosti s poraněními utrpěnými při dopravní nehodě dne 7.11.2013. V krvi poškozené bylo zjištěno 0,00 g/kg etanolu. Toxikologickou analýzou byl zjištěn pouze kofein, soudní pitvou byly zjištěny onemocnění přirozené povahy, které se na nastalé smrti nepodílely.

Do protokolu o vyšetřovacím pokusu z č.l. 201 – 205 bylo zjištěno, že na místě samém xxx ve xxx hodin byl proveden vyšetřovací pokus za účasti znalce xxx, byla zjišťována dohlednost na tmavou postavu figuranta při zapnutí dálkových světlech od vozidla xxx. Vzdálenost byla 60 metrů, na kterou mohl při zapnutých světlech postavu zahlédnout.

Po provedeném dokazování bylo jednoznačně prokázáno, že dopravní nehodu zavinil řidič vozidla xxx xxx, který porušil ustanovením § 4 písm. a), b), § 5 odst. 1 písm. b) a § 18 odst. 1,3 zákona 361/2000 Sb. o silničním provozu. Podle tohoto zákonného ustanovení je řidič povinen přizpůsobit své chování mimo jiné povětrnostním podmínkám, řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích, věnovat se plně řízení motorového vozidla, přičemž rychlost jízdy musí přizpůsobit rovněž tak mimo jiné povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat. Přitom smí jet jen takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled. Řidič motorového vozidla o max. přípustné hmotnosti nepřevyšující 3.500 kg smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km/hod. Pokud jde o příčinu dopravní nehody, tou je nepřiměřená rychlost řidiče vozidla xxx. Znaleckým posudkem bylo prokázáno, že překročil povolenou rychlost v daném úseku o 21 km/hod., přičemž rychlost přiměřenou rozhledu na potkávací světlo překročil o 41 km/hod. Chodkyně, která se pohybovala pomalu přes komunikaci ve tmavém oblečení vytvořila řidiči pouze překážku neočekávanou, nikoliv náhlou, verze obžalovaného, že se pohyboval povolenou rychlostí do 90 km/hod. byla vyvrácena výpověďmi u hlavního líčení. Znalec xxx vzhledem k charakteru zranění poškozené, k místu, kam byla odhozena i s přihlédnutím k poškození vozidla přesně určil rychlost a místo střetu, které bylo zjistitelné z tělesných částí poškozené na vozovce.

Řidič smí jet nejvýše takovou rychlostí, jaká mu umožní bezpečně zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled. To platí zejména pro jízdu za snížené viditelnosti a při zapnutých světlech (srov.R3/1969).

Prodloužení vzdálenosti potřebné k zastavení vozidla o zvláštní reakční dobu pro rozlišení neosvětleného chodce, který náhlým stupen do vozovky za snížené viditelnosti vytvořil těžko zjistitelnou a rozeznatelnou překážku, nelze požadovat po řidiči, který věnoval řízení dostatečnou pozornost a jel rychlostí přiměřenou vzdálenosti, na kterou měl s ohledem na dosvit světlometů rozhled (srov.NS12/2002).

Lze shrnout, že zákon o silničním provozu jednoznačně definuje povinnosti řidiče, to je v souladu i s konstantní judikaturou citovanou výše, upravující situaci, kdy řidič řídí motorové vozidlo za snížené viditelnosti, tak jak je to v tomto případě, přičemž při zapnutí potkávacích světlech musí jet takovou rychlostí, aby byl schopen bezpečně vozidlo zastavit na vzdálenost, na kterou má rozhled. Právě nerespektováním této základní povinnosti řidiče dochází k vážným dopravním nehodám, je nutno ji tedy hodnotit jako porušení důležité povinnosti uložené podle zákona, když i v tomto případě její nerespektování vedlo k smrtelnému následku na zdraví. Zavinění chodkyně na dopravní nehodě nebylo shledáno, ta neporušila žádné povinnosti chodců, přechod pro chodce nemohla použít, když tento byl vzdálen dále než 50 metrů. Bylo prokázáno, že chodkyně se pohybovala v tmavém oblečení, které tedy splývalo s tmavým okolím, tak jak to vyplývá z výpovědí svědků, v době kdy zahájila chůzi přes komunikaci v okolí žádné auto v protisměru nejelo, pravděpodobně tedy vyhodnotila situaci tak, že stihne komunikaci bez problémů na druhou stranu přejít. Vzhledem k smrti poškozené nelze objektivizovat, zda-li příjíždějící vozidlo skutečně zahlédla, když toto zahlédnout mohla. Lze uzavřít, že chodkyně nevytvořila řidiči vozidla xxx náhlou překážku, tedy nezavinila předmětnou dopravní nehodu, když naopak příčinou dopravní nehody je nepřiměřená rychlost řidiče xxx, který nepřizpůsobil rozhledu při potkávacích světlech. Obžalovaného nemůže zbavit trestní odpovědnosti ani tvrzení, že v protisměru jej oslnilo vozidlo, při oslnění měl jako řidič okamžitě snížit rychlost, což sám dle svého vyjádření neučinil, když pouze přivřel oči. Poškozená utrpěla v důsledku dopravní nehody zranění, které se neslučovaly se životem a po nehodě došlo k její smrti. Utrpěla mnohočetná zranění popsaná ve znaleckém posudku z oboru soudního lékařství, které byly v krátkosti citovány ve skutkové větě a které vedly k okamžité smrti. Obhajoba obžalovaného, že po dopravní nehodě vozidlo musel posunout cca o 8 metrů vzhledem k vozidlu hasičů, které se na místo dostavilo, nemá žádný vliv na posouzení okolnosti dopravní nehody, když místo střetu bylo objektivně zjištěno dle střepů a tělesných částí poškozené, které se nacházely na vozovce.

Jednání obžalovaného soud kvalifikoval jako přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 trestního zákoníku, když jinému z nedbalosti způsobil smrt, a čin uvedený v § 143 odst. 1 trestního zákoníku spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona, tedy jednotlivá ustanovení zákona o silničním provozu citovaná výše, která je nutno vyhodnotit jako porušení důležité povinnosti, tak jak je to zdůvodněno shora. Zejména jde o překročení rychlosti vozidla o minimálně 21 km/hod., respektive překročení rychlosti přiměřené rozhledu na potkávací světlometry, jež byla výrazně překročena o 41 km/hod. Právě v důsledku podobných nerespektování povinností řidičů dochází k vážným dopravním nehodám s tragickými následky na zdraví osob, tak jako v tomto případě, proto je nutno takové jednání řidiče hodnotit jako porušení důležité povinnosti uložené podle zákona. Zavinění obžalovaného soud dovodil ve formě nedbalosti vědomé, předvídané v ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když věděl, že překročením rychlosti ve večerních hodinách ve tmě, když dosvitu potkávacích světlometů nepřizpůsobil rychlost jízdy může ohrozit ostatní

účastníky silničního provozu pohybující se na neosvětlené komunikaci, když se pohyboval sice mimo obec, ale v místě, kde podél komunikace se nachází celá řada rodinných domů běžně obydlených, přičemž bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že porušení a dopravní nehodu nezpůsobí.

Při rozhodování o trestu byl soud veden následujícími úvahami. Byl hodnocen způsob provedení činu, následky na zdraví poškozené, hodnocena i osoba samotného obžalovaného. Obžalovaný je ženatý, má dvě děti, bydlí v xxx, zaměstnán je v xxx jako elektrikář s čistým měsíčním příjmem asi xxx. V opisu z evidence rejstříku trestů nemá žádný záznam, žádné negativní informace k jeho chování nebyly zjištěny. Zaměstnavatelem je hodnocen kladně, je zaměstnán od xxx v personální agentuře xxx, tak jak to vyplývá z pracovního hodnocení z č.l. 379.

Obžalovanému polehčovalo ve smyslu ustanovení § 41 písm. a) trestního zákoníku, že spáchal trestný čin poprvé, přitěžující okolnosti shledány nebyly.

Podle názoru soudu účelu trestu v souladu s obecnými zásadami pro ukládání trestu ve smyslu ustanovení § 39 trestního zákoníku bude dosaženo v případě obžalovaného uložením trestu odnětí svobody ukládaného podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku v trvání dvaceti měsíců s tím, že výkon trestu byl podmíněně odložen v souladu s ustanovením § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku na zkušební dobu v trvání dvou roků a šesti měsíců. Současně podle § 73 odst. 1,3 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu v trvání tří roků, když trestné činnosti se dopustil právě v souvislosti s nerespektováním povinností řidiče. Obžalovaný byl ohrožován trestní sazbou jeden rok až šest let odnětí svobody, podle názoru soudu je možno na něj působit mírným výchovným trestem v dolní polovině zákonné trestní sazby, když ve věci není dána převaha přitěžujících okolností, žije zcela řádným životem, je zaměstnán a šlo v podstatě o ojedinělé vybočení z jinak řádného života. Vzhledem ke smrtelnému následku na zdraví poškozené je nutné ukládat zkušební dobu minimálně v polovině zákonné trestní sazby a rovněž tak i zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu minimálně tří let.

K trestnímu řízení se řádně a včas připojili poškození xxx s nárokem na náhradu škody ve výši 264.558,- Kč, když nárok se sestává z částky 240.000,- Kč dle ustanovení § 444 občanského zákoníku, a to za usmrcení xxx, pohřebného dle faktury ve výši 19.025,- Kč, cestovného v celkové výši 2.453,- Kč a poškozeného oblečení za 3.080,- Kč, a to brýlí za 1.500,- Kč, náušnic za 600,- Kč, berlí za 200,- Kč, oblečení za 700,- Kč a svítilny za 80,- Kč.

Poškozená xxx, která je sestrou obžalované nárokovala škodu ve výši 175.000,- Kč, xxx částku 2.344,- Kč za léčebné úkony týkající se poškozené.

Předně je nutno konstatovat, že v souladu s ustanovením § 3079 odst. 1 zákona č. 89/2012 občanského zákoníku právo na náhradu škody vzniklé porušením povinnosti stanovené právními předpisy, k němuž došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tedy před 1.1.2014 se posuzuje podle dosavadních právních předpisů. Aplikován byl tedy občanský zákoník č. 40/1964 Sb., přičemž podle § 444 odst. 3 písm. a), b) občanského zákoníku za škodu usmrcením náleží pozůstalým jednorázové odškodnění, a to každému dítěti 240.000,- Kč. Podle ustanovení § 444 odst. 3 písm. e) zákona č. 40/1964 Sb. za škodu usmrcením náleží pozůstalým jednorázové odškodnění, a to každému sourozenci zesnulého 175.000,- Kč.

Podle ustanovení § 449 odst. 2 zákona č. 40/1960 Sb. při usmrcení se hradí též přiměřené náklady spojené s pohřbem. Podle ustanovení § 449 odst. 3 zákona č. 40/1964 Sb. se náklady léčení a náklady pohřbu hradí tomu, kdo je vynaložil. Příbuzenský vztah zemřelé a xxx, který je synem poškozené vyplývá z výpisu technologického centra Ministerstva vnitra České republiky z č.l. 347 – 348, příbuzenský vztah sestry xxx vyplývá z č.l. 351 – 351, a to rovněž tak z výpisu technologického centra Ministerstva vnitra České republiky. Faktura za pohřeb je zažurnalizována na č.l. 325 a činí 19.025,- Kč, vystavena byla odběrateli xxx, zaplacená byla hotově 19.11.2013.

Vzhledem k tomu, že jednání obžalovaného je v příčinné souvislosti se vzniklou škodou poškozeným, soud zavázal obžalovaného k zaplacení majetkové škody podle § 228 odst. 1 trestního řádu xxx ve výši 259.025,- Kč, když jde o částku 240.000,- Kč jako jednorázové odškodnění, dále pak 19.025,- Kč za zaplacený pohřeb. Poškozené xxx, které je sestrou zemřelé, náleží částka 175.000,- Kč jako jednorázové odškodnění.

xxx na č.l. 287 – 290 vyčíslila škodu ve výši 2.344,- Kč, která jí vznikla vynaložením nákladů na zdravotní služby poskytnuté pojištěnci v souvislosti s dopravní nehodou, a to při zranění xxx. Jde o platbu xxx a zásah na místě dopravní nehody. V těchto případech má zdravotní pojišťovna nárok na náhradu škody spočívající ve vynaložení nákladů léčebné a jiné zdravotní péče financované z veřejného zdravotního pojištění vůči třetím osobám, jestliže vynaložila náklady na péči hrazenou ze zdravotního pojištění v důsledku zaviněného protiprávního jednání vůči osobám účastným zdravotního pojištění (§ 55 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb. o veřejném zdravotním pojištění).

Vzhledem k tomu, že jednání obžalovaného je v příčinné souvislosti se zvyklou škodou jednotlivým poškozeným v důsledku léčení a následného úmrtí poškozené, soud zavázal obžalovaného k zaplacení těchto částek k rukám jednotlivých poškozených.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byl poškozený xxx odkázán se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, když žádal škodu mimo jiné za poškozené oblečení, berle a svítilnu, když tak jak to vyplývá z usnesení na č.l. 46, francouzská hůl i nepoškozená baterka byly vráceny, stejně jako pár náušnic ze žlutého a červeného kovu, dále pak i oblečení, u něhož nebylo objektivizováno, v jakém směru je poškozeno. Pokud jde o účtované cestovné, přiložil poškozený výčet cest mezi xxx a xxx, dále i kopii technického průkazu, blíže nepopsal počet ujetých kilometrů, přesně neoznačil použité vozidlo u jednotlivých jízd, nárok je tedy v této části nepřezkoumatelný a se zbytkem nároku musel být proto poškozený v souladu s ustanovením § 229 odst. 2 trestního řádu odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení může odvoláním napadnout rozsudek

pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích
nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Okresní soud v Bruntále
dne 7.7.2014

Mgr. Lumír Čablík, v.r.
-předseda senátu-

Za správnost vyhotovení:
M. Danielisová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 27.08.2014 a je vykonatelné dne 27.08.2014. Připojení doložky provedla Monika Morbicrová dne 30.10.2017.